08/07/2021

“Să ne laudam (daruim) lui Hristos Dumnezeul nostru”

“Să ne laudam (daruim) lui Hristos Dumnezeul nostru”
(4/7/2021)

Îndemnul cel mai des auzit al Bisericii pe care îl aud credincioșii care participă la Slujbele zilnice este:” Pe noi înșine și unii pe alții și toata viață lui Hristos Dumnezeul sa o dam”. Preotul spune acest lucru de mai multe ori (mai mult de zece ori în timpul utreniei și Sfânta Liturghie), iar unii se pot întreba: De ce acest lucru se repeta atât de mult?

Răspunsul la această întrebare este simplu, în măsura în care repetarea acesteia arată cât de important este pentru o persoană să-și încredințeze întreaga viață Domnului și Dumnezeului nostru Iisus Hristos. Această dorință de a face acest lucru este exprimată și în altă parte în Sfânta Liturghie, în Rugăciunea chiar înainte de

Rugăciunea Domnului: “Iti încredințam toata viata si nadejdea noastra…”Exprimându-ne acest angajament față de Domnul cu aceste cuvinte și multe altele, recunoaștem că nu avem nimic de-al nostru. După cum scrie Sfântul Apostol Pavel, tot ceea ce suntem (trup, Duh și suflet) aparține lui Dumnezeu (vezi I Corinteni 6:15-20). Noi suntem creaturile lui Dumnezeu și chiar și atunci când omenirea s-a întors împotriva Creatorului lor, Fiul Dumnezeului nostru a fost din nou cel care, după cum repetă Sfantul Apostol Pavel, ne-a adus înapoi cu prețul propriului Sânge Prețios (vezi I Corinteni 6:19-20 și 7:23).Doar pentru că aparținem lui Dumnezeu, acest lucru nu înseamnă că Dumnezeu ne obligă să fim aproape de El.El dorește ca relația noastră cu El să fie aleasă în mod liber, în măsura în care luăm decizia (și acționăm în consecință) de a încredința “întreaga noastră viață” mâinilor Sale atotputernice și grijulii.

Din păcate, se întâmplă adesea să-L uităm pe Dumnezeu în dificultățile pe care le avem în viața noastră. În loc să se întoarcă la El, omenirea încearcă să înfrunte numai adversitatea și tristețile vieții. Acest lucru nu face decât să sporească suferința, iar atunci când rezoluția sau ușurarea nu pot fi găsite, ei își pierd speranța. Pentru acei creștini care și-au pus credința și încrederea în Domnul binevoitor, făcând tot ce pot în orice situație, se poate vedea un rezultat diferit. Dăruindu-ne complet voinței divine a lui Dumnezeu, găsim pacea în loc de disperare.Dumnezeul nostru iubitor va fi întotdeauna alături de noi!

Sfântul Apostol Petru ne oferă cuvinte de mare tărie: Să-i lasam totul Domnului, “căci El are grijă de noi”(vezi I Petru 5:7).Cu alte cuvinte, nu vă faceți griji! Domnul iubește umanitatea profund și nu este indiferent față de problemele noastre. Sfânta Scriptură, atât Vechiul cât și Noul Testament, este plină de intervenția miraculoasă a lui Dumnezeu în viețile oamenilor care s-au confruntat cu pericole, foamete, secetă, nedreptate, dușmani și orice alt fel de încercare. Să ne amintim de traversarea Mării Roșii de către israeliți; mana și prepelițele pe care Dumnezeu le-a trimis din cer în fiecare zi timp de 40 de ani; și cele cinci pâini și doi pești, pe care Domnul nostru Iisus Hristos i-a binecuvântat și înmulțit într-o asemenea măsură încât cinci mii de bărbați (împreună cu nenumărate femei și copii) au mâncat și s-au saturat, ramanand firmituri ! Toate acestea au fost făcute, nu la cererea poporului, ci pentru că Domnul a văzut de unul singur nevoile poporului Său, făcând acest lucru pentru că “Îi pasă de noi”.

A lăuda “Pe noi înșine și unii pe altii” nu înseamnă doar noi înșine, ci și pe cei din jurul nostru și avem o legătură , care include copiii, familia și vecinii. Aceasta înseamnă că avem încredere deplină în dragostea și providența lui Dumnezeu, având credința că Hristos Dumnezeul nostru ne va conduce prin orice furtună.Când

ne refugiem în Dumnezeul milostiv, suferința noastră este îndepărtată și El stabilește totul în cel mai bun mod posibil.

Cu toate acestea, trebuie spus că este adesea necesar să arătăm răbdare și să fim atenți la ceea ce face Domnul pentru noi.Când Dumnezeu întârzie să ne elibereze de o circumstanță dificilă, aceasta nu înseamnă că El ne-a uitat. Spre deosebire de ființele umane, Dumnezeu nu uită niciodată.Ceea ce se întâmplă aici este că Dumnezeu așteaptă momentul potrivit pentru a interveni, când va fi cel mai mare beneficiu pentru noi.Când necazurile noastre par copleșitoare, nu trebuie să fim neliniștiți, ci să ne amintim cuvintele Domnului nostru Iisus Hristos: “Cele ce sunt cu neputinta la oameni sunt cu putinta la Dumnezeu”(Luca 18:27). Nimic nu este dificil pentru Dumnezeu cel Atotputernic.

Dacă începem să avem gândul că Dumnezeu ne-a abandonat și nu face nimic, atunci trebuie să privim in interiorul nostru, reflectând dacă propria noastră lipsă de credință și încredere în Dumnezeu împiedică acțiunea Harului Său. Este într-adevăr tragic că avem ajutorul puterii divine și, din cauza slăbiciunii, ignoranței sau lipsei noastre de credință, nu suntem capabili să acceptăm sau să recunoaștem binecuvântările iubirii supreme a Domnului.

Iubiții mei frați și surori! De fiecare dată când auzim îndemnul preotului, ” Pe noi înșine și unii pe alții și toata viață lui Hristos Dumnezeu sa o dam”să ne asigurăm că ne încredințăm sinele lui Hristos – cu toate anxietățile, temerile, agoniseala și nevoile noastre; și să-L rezolve, de asemenea, toate acestea, în nici un fel El poate decide să acționeze.